

שאינו חייב לשלם לבעל הבית אף את דמי התרומה, משום דקנסוחו רבנן לבעל הבית, שלא ישלם לו את התרומה, משום דלא **איבעיא ליה לשחויה לטיבליה** [לא היה צריך להשהות את פירותיו כשם טבוליהם].⁽⁹⁾

תנן במשנתנו:

המקדש בתנות ובמעשרות ובמותנות ובמי חטא ובעפר פרה, הרי זו מקדשת, ואפיילו ישראל:

כא סלקא דעתך שהוא מקדש אותה בשכר עירוב המים והאפר, ולפיכך מקשה הגمراה: ורמינו מה הוא דין במסכת בכורות:

הנותל שכר לדzon: דיניו בטלים.

הנותל שכר להעיר: עדותו בטילה.

הנותל שכר להזות מី חטא על הטמא, ולקיים אותו [עירוב האפר במים, נקרא "קידוש"]: מימייו כמו מי מעלה הם סרווחים, ואפרו אפר מקלה, כאלו היה סתום אפר הבא מן הדבר הקלי באש, כלומר: אין הזאות הזאה ואין קידושו קידוש.

ומר — רבי יוסי ברבי יהודה — **לית ליה דשמעואל**, ولكن אין משלם לו את דמי התרומה, כשם שאינו משלם לו את דמי המשער.

ואיבעית אימא לפרש את מחלוקתם: דבולי עלמא לית להו דשמעואל, וטובת הנאה אינה ממון,⁽⁸⁾ ומעיקר הדין לא היה לו לשלם אלא דמי חולין שבו.

וזהבא היינו טעמא **דרבי יוסי ברבי יהודה**, שהחיב הגנב להחזיר לישראל גם את דמי התרומה והמעשר שבו: משום דקנסוחו רבנן **לגנבו**, שם לא יצטרך להחזירה לישראל, הרי גם להן וללוין אינו צורך להחזירם, שהרי הוא ממון שאין לו תוכעים, שלכל אחד יכול לומר: "לאחר אתכם", ונמצא "חווטא נשכרא", ולפיכך קנסוחו לגנב שישלם לבעל הכר".

ואיבעית אימא לפרש את מחלוקתם: דבולי עלמא **אית להו דשמעואל**, ומעיקר הדין היה חייב לשלם על כל פנים את התרומה לישראל, שהרי היה יכול לפטור את הגנבה בחיטה אחת, וזה היא שיטתו של רב.

וזהבא היינו טעמא **דרבי יוסי ברבי יהודה**,

8. **צרייך ביאור:** למה לא הזכירה כן הגمراה בהדייא, כשם שהזכירה זאת בשאר הביאורים; שהרי בהכרח לפי ביאור זה "טובת הנאה אינה ממון", שם ממון הוא למה לא ישלם אפילו לרבי.

9. נתבאר בפניהם בהנחה שכוננות הגمراה היא: "דכולי עלמא טובת הנאה אינה ממון"; ואין לומר שכוננות הגمراה היא: "דכולי עלמא טובת הנאה ממון", ולදעת רבי משלם לו גם את

זה, כי לשאר הביאורים אינו משלם לו אלא כדי ערך תרומה שהוא פחותה מן החולין, [ולביאור ראשון], יש אומרים שאין משלם לו אלא כדי טובת הנאה שיש לו בתרומה], ואילו לפי ביאור זה, הרי הוא משלם כדי ערך חולין; [ומייהו לשון פירוש הרاء"ש בנדרים פה א הוא]: "דרבי סבר טובת הנאה ממון, הילכך צורך לשלם לו כל דמי הטבל", משמע קצת שהוא משלם לו כדי ערך חולין, ורק תלמוד].